



בש"פ 2035/15 - מדינת ישראל נגד מדחת עיסאווי, שירין עיסאווי

בבית המשפט העליון

בש"פ 2035/15

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. מדחת עיסאווי
2. שירין עיסאווי

בקשה שנייה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט' בניסן התשע"ה (29.03.2015)

בשם המבקשת: עו"ד סיון רוסו

בשם המשיב 1: עו"ד מוחמד ח'לאילה; עו"ד פארס מוסטפא

בשם המשיב 2: עו"ד יהונתן גונברג; עו"ד מיכל פומרנץ

החלטה

1. לפני בקשה שנייה, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

עמוד 1



(להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים, שמניינם החל מתאריך 4.4.2015, או עד למתן פסק-הדין בת"פ 8321-04-14 בבית המשפט המחוזי בירושלים הנכבד, לפי המוקדם.

בתום הדיון שנערך בפני, הוריתי על המשך מעצרם של המשיבים עד להחלטה אחרת.

2. כנגד המשיבים (אח ואחות) הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של: מגע עם סוכן חוץ, מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת ואיסור פעולה ברכוש למטרות טרור. עובדות כתב האישום, הליכי המעצר וההחלטות שניתנו במסגרתם פורטו בהחלטותיהם של חבריי: השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין, ב-בש"פ 4987/14, מתאריך 4.8.2014 והשופט נ' הנדל, ב-בש"פ 8898/14, מתאריך 20.1.2015, ואינני מוצא מקום לחזור עליהם בהרחבה כאן.

3. בתמצית אציין כי על פי הנטען בכתב האישום (המתוקן בשנית), המשיבים ניהלו משרד עורכי דין, אשר עובדיו (להלן: עורכי הדין) שימשו כאנשי קשר בין אסירים ביטחוניים הכלואים בישראל לבין הנהגות של ארגוני טרור מחוץ לכותלי בית הכלא, והעבירו ביניהם מסרים ארגוניים במטרה לקדם, או לממן את פעילותם של ארגוני הטרור. המשיבה 2 מואשמת בכך, שבזמן שאחיה ריצה עונש מאסר - היא ניהלה את המשרד בפועל למשך תקופה של שנה ומחצה, ובזמן זה העבירה לעורכי הדין את "סידור העבודה" ואת האיגרות מארגוני הטרור, וכן שילמה לעורכי הדין את שכרם בעבור העברת המסרים. בית-המשפט קמא הנכבד הורה על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. המשיב 1 לא הגיש ערר כנגד ההחלטה האמורה, ואילו עררה של המשיבה 2 - נדחה, לאחר שנקבע כי מחומר הראיות עולה שהיא היתה "בשר מבשרה" של המערכת הארגונית, שתוארה לעיל.

משלא הסתיים משפטם של המשיבים תוך תשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום נגדם, התבקשה הארכת מעצרם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בהחלטתו בבקשה האמורה ציין בית משפט זה (חברי, השופט נ' הנדל) כי קצב התקדמותו של המשפט המתנהל נגד הנאשמים בפרשה איננו משביע רצון (בין היתר בשל הליכים להוצאת תעודת חיסיון שהתעכבו), אך בסופו של דבר נעתר לבקשה. זאת, לנוכח עברם הפלילי של המשיבים, אשר מעצים את המסוכנות הסטטוטורית העולה מהמעשים המיוחסים להם, מכוח סעיפים 21(א)(1)(ג)(2) ו-35(ב) לחוק המעצרים, ולאור מועדי הדיונים שנקבעו להמשך ההוכחות בתיק.

4. כעת, מבקשת המאשימה להאריך את מעצרם של המשיבים בתשעים ימים נוספים. לטענת המבקשת, במסגרת תקופת הארכת המעצר הקודמת התקיימו שלושה דיוני הוכחות שבמסגרתם סיימו העדים העיקריים להעיד, כך שנותר מספר מצומצם של עדי תביעה, שאת שמיעתם ניתן יהיה לסיים בשתי ישיבות נוספות. שמיעתם של עדי ההגנה צפויה, גם היא, להסתיים בתוך כשלוש ישיבות הוכחות, שנקבעו במהלך חודש זה, והתיק צפוי להיות בשל לסיכומים בראשית חודש מאי, כפי שצוין אף בהחלטתו של בית המשפט קמא הנכבד מתאריך 24.3.2015.

5. המשיבים לא חלקו על כך שחלה התקדמות בקצב שמיעת התיק בתקופת הארכת המעצר הקודמת, ואולם לגישתם, לנוכח היקפו הרב של החומר - לא ניתן לומר שהמשפט יסתיים במהלך תקופת הארכת המעצר הנוכחית שהתבקשה. בנוסף, נטען כי לנוכח הימשכות המשפט ולאור העובדה שההליכים המשפטיים כנגד עורכי הדין ואחרים שהיו מעורבים בפעילות המיוחסת למשיבים - נמשכים בעודם משוחררים בתנאים מגבילים - יש מקום להורות גם על שחרורם של המשיבים בערובה, ולמצער להורות על הכנת תסקיר מעצר בעניינם.



6. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף לה ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים לפני, הגעתי למסקנה כי דין בקשת המדינה להתקבל. אפרט בקצרה את הנימוקים להחלטתי זו.

7. המשיבים, אשר עמדו בראש המנגנון שאותו הפעילו בשיטתיות במשך תקופה ארוכה, מואשמים בעבירות חמורות ביותר, שבוצעו, לכאורה, על רקע אידיאולוגי. בין היתר מיוחסת למשיבים עבירה של מגע עם סוכן חוץ, בגין קשרים ישירים שהם קיימו לכאורה מול בעלי תפקידים בארגוני טרור המבקשים לפגוע בישראל. למשיבים עבר פלילי מכביד, המעצים את המסוכנות הסטטוטורית העולה מהמעשים המיוחסים להם (למשיב 1 - שש הרשעות קודמות, רובן בעבירות ביטחון, שבגין הוא נשא עונשי מאסר ממושכים, ולמשיבה 2 - הרשעה בעבירה של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור, שבגינה היא נשאה עונש מאסר בן שנה). בכך נבדל עניינם - מעניינם של הנאשמים האחרים בפרשה. בנסיבות אלה, ובשים לב להתקדמות שחלה בקצב שמיעת הראיות ולמאמצים הננקטים על ידי בית המשפט קמא הנכבד במטרה ליעל את הדיון בתיק - אין לומר, לעת הזו, כי חל שינוי בנקודת האיזון, באופן שיש בו כדי להטות את הכף לעבר העדפת שיקולי הפרט, על פני האינטרס הציבורי.

8. לנוכח האמור לעיל - הבקשה מתקבלת. מעצמם של המשיבים מוארך בתשעים ימים, שמניינם החל מתאריך 4.4.2015, או עד למתן פסק הדין ב-ת"פ 8321-04-14, בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, ח' באייר התשע"ה (27.4.2015).

ש ו פ ט